

Abstrakt

Předložená práce se zabývá pojetím stroje v díle německého spisovatele Ernsta Jünger (1895-1998). Analyzovány jsou jak autorovy myšlenky týkající se stroje a techniky vyjádřené v eseích, tak způsob, jakým Ernst Jünger ve svých beletristických dílech stroj zobrazuje. Zohledněna je z důvodu značného rozsahu autorova díla pouze fáze jeho rané tvorby, začínající roku 1918 návratem z fronty a končící ve specifické perspektivě zvoleného tématu vydáním eseje *Dělník* (1932) a následným nástupem nacismu k moci.

Zmíněný esej tvoří spolu s kratším spisem *Totální Mobilizace* (1930) z hlediska pojetí techniky samostatnou kapitolu autorovy tvorby a je mu proto v práci věnován odpovídající prostor. Dřívější spisovatelovy myšlenky jsou pozorovány do značné míry s ohledem na tento pozdější vývoj.

V závěrečné kapitole je naznačeno, jak se struktura autorovy frontové zkušenosti zrcadlí v některých jeho myšlenkách, které se týkají problému moderní techniky.